

Доц. І.І. Корещук, доц. К.С. Кампен, І.П. Чечін

Український гуманітарний інститут

Кафедра філософії, теології та історії церкви

Декалог як основа морального виховання особистості

Актуальність теми дослідження полягає в універсальності для сучасності загальновідомого Закону Божого, під назвою десять заповідей. Один з біблійних рядків, котрим можна охарактеризувати глобальну діяльність сучасного людства, записаний у книзі Буття 6:5, він є реплікою Ісуса з наступним змістом — «помисли серця їх були злом повсякденно». У контексті того, що сучасний світ переповнений насиллям, війнами, підступністю, помстою, підлістю, честолубством, та ін. гріховними справами, ця теза видається доволі правдивою. Такого роду відносини та конфлікти породжують страждання, утиски, неповагу та інші негативні наслідки, які псує життя сім'ям, державам і цивілізації загалом. В ході дослідження встановлено, що при створенні світу, Бог дав людям право свободи, яке полягає в тому що вони можуть обирати шляхи розвитку життя, самоврядування та ін. Цей принцип мав відігравати вагомий роль у стосунках людства та Творця. Після гріхопадіння морально-етичні цінності людства розвивалися в напрямку потаканням своїм примхам, що в результаті стало основою для деградації морального виховання особистості. Визначено, що принципи, які ґрунтуються на текстах Біблії, зокрема книгах Вихід 20 розділ та Повторення закону 5 розділ, є універсальними для сучасності. Там написано Декалог, загальновідомий як Десять Заповідей. Згідно з висновками дослідження він мав стати мірилом праведності людства. Визначено, що богослови, філософи та науковці, століттями досліджують важливість даного закону, можливості його практичного застосування. Встановлено, що проблематика Десяти Заповідей, як основи морального виховання людини досі привертає дослідників Біблії, мотивуючи останніх встановити, або спростувати дані основи в контекстах епох, або навпаки утверджувати. Саме тому, окреслення значення вивчення конотації Декалогу для людей XXI ст. є актуальним науковим напрямом. Метою дослідження є вивчення тлумачення змісту Десяти Заповідей, як інструменту морального виховання особистості. Проблематика дослідження

декалогу характеризується науковими пошуками, пов'язаними із встановленням актуальних ціннісних морально-етичних орієнтирів, які резонують із сучасними поняттями цивілізованості. Загальновстановлені норми поведінки слугують для забезпечення благополучного співіснування.

Аналіз наукових джерел. Проблематикою Десяти Заповідей, як основи морального виховання людини, займалися низька вчених. До прикладу Д. Мартишин звертає увагу, на формування та розроблення підходів суспільного розвитку, котрі неможливі без міцного фундаменту релігійних ціннісних орієнтирів у політиці, економіці та культурі. Автор вважає, що «великою прогалиною в управлінській літературі є відсутність заснованих на останніх досягненнях науки, узагальнюючих праць з історії соціального вчення церкви, написаних з позицій конструктивного діалогу науки та релігії» [1]. Натомість, А. Московчук зауважує — «морально-етичне вчення Декалогу ґрунтується на усвідомленні неперевершеної цінності особи як такої, гармонійному поєднанні інтересів батьків і дітей («шануй батька свого і матір свою, щоб добре тоді жилося на землі»), цінності людського життя («не вбивай»), гарантії недоторканості особи і посягання на її гідність («не свідчай неправдиво на свого ближнього»), цінності і чистоти шлюбних відносин («не чини перелюбу»), захисті матеріальних інтересів і прав власності особи («не кради», не жадай того, що належить ближньому)» [2]. На думку П. Яроцького у сьогоденні все більш очевидним стає той факт, що не космологія, філософія людини, та догматична теологія знаходяться у центрі фундаментальної суперечки про людину, а саме філософська антропологія і християнська етика. Іншими словами, морально-етичні цінності, що пропонують принципи Декалогу, важливі не тільки для християнства, але й сучасний світ усвідомлює необхідність в людях, навчених принципами Божого Закону [3]. Отже, необхідно дослідити тему морально-етичного виховання в контексті Декалогу, оскільки в сучасності, моральне деградування, яке виникло у світі, розповсюджу-

ється і на християн. Особливий аспект дослідження вбачаємо у виокремленні проблематики виховання в собі, а особливо в дітей, моральних та етичних цінностей.

Основні результати дослідження. І. Віток посилаючись на Біблію, стверджує, що Декалог має божественне походження. Згідно з контекстом, на п'ятдесятій день після виходу євреїв з Єгипту, Мойсей іде на гору Синай, де перебуває сорок днів, а повертається з двома скрижалями, на яких зображено Десять даних Богом настанов [4]. В свою чергу, В. Карасик стверджує, що «Біблійний Декалог є одним із найважливіших етичних та юридичних кодексів норм випрацюваних людством». В сучасній тенденції світу, роль духовних та моральних основ, що визначають поведінку людини в соціумі та активної життєвої позиції, стрімко зростає. Людство створило власні еталони норми поведінки які далеко не завжди збігаються з християнськими нормами поведінки. Коли в біблійній історії Адам та Єва поставили власні інтереси та погляди вище Божих, вони заклали початок як фізичного так і морально-етичного деградування. Як показує Біблія, поступово людство почало відступати від Божого «дизайну» світу, вдаючись до не природнього способу життя, стосунків між собою та світом. Як приклад, зараз ми все частіше можемо побачити війни, блуд, розпутство, одностатеві браки і стверджування про те, що людина є тварина і може жити як вона. З такими стандартами сучасність тисне на християн, а особливо вразливіми є діти, які наївно сприймають всю інформацію, яку їм надають. Дуже часто це призводить до зневірення людини, невпевненості в існуванні Бога і запропонованих ним основ і правил, яке є еталоном християнства.

Сприйняття Декалогу як основи морального виховання необхідне, для формування в людини християнських рис та зрештою «спасіння». Пропонуємо розглянути принципи, згідно яких зможемо досягти мети зазначеної у роботі. Як відомо — наше життя починається з дитинства. Господь вклав в дитину здатність і бажання досліджувати та сприймати світ, а також адаптуватися до навколишнього середовища, відповідно до культури та місця проживання. В цей період вона піддається впливу як зі сторони батьків так і з сторони оточення. Не маючи здатності критично мислити та реагувати на оточення, дитина сприймає, не аналізуючи інформацію, як незаперечну істину і прагне їй слідувати. Саме цей період найкращий і найважливіший для морального, духовного формування особистості. Безпосередню роль в цьому і найпершу, звісно, відіграють саме батьки. Сучасна педагогіка не може визначити, що впливає на формування людської особистості більше — батьки чи соціум. Але оскільки, шлях людини починається саме з родини, тому, фундамент особистості формується в колі сім'ї. Батькам потрібно зробити так, щоб їхні діти не просто виконували те, що їм пропонують Десять Заповідей, а й усвідомлювати навіщо Закон Божий потрібен в житті особистості і яка з нього практична користь. Навчити вже з ранніх літ

дитину і дати їй основні принципи християнської етики запорука всіх сімей. Підростаючій особистості, все одно, доведеться стикатися з тиском соціуму в повсякденному житті.

Якщо людина не навчиться критично мислити та аналізувати інформацію, вона дуже легко піддається маніпулюванням й тиску. Ще один аспект, який ми розглянемо, полягає в тому, щоб виховати в людині, а краще ще в дитині, любов до Біблії і зокрема до Декалогу. Такий метод виховання є запорукою того, що особистість буде слідувати Божим проведінням. Як ми бачимо, на батьках лежить велика відповідальність не тільки за етичну і моральну сторону особистості, а й за життя в цілому. Дуже велике значення відіграє й соціум на формування цінностей та поглядів на світ. Коли людина вступає в доросле життя, вона буквально, відповідає за себе сама. Може не бути поруч рідних, які зможуть дати мудру пораду в певну годину. Тому дуже важливо цій особистості, як правило це підліток, обирати співрозмовників, друзів, звертатися за порадами до тих людей, які мають пряме відношення і повагу особисто до християнських цінностей. Такі товариші, радники, зможуть як найкраще вплинути на особистість, з точки зору християнського морально-етичної сторони, дати християнську пораду та підтримку в житті, в свою чергу, ви, зможете вплинути на них зі своєї сторони, доповнюючи одне одного. Зазвичай, зворотне відношення до цього питання може призвести до зміни понять допустимого «нормального» і морального життя в християнській особистості, що зрештою визначить його подальше життя. Як правило соціум змушує людину йти за більшістю, приймаючи їх інтереси, культуру тощо, які зазвичай є протиставленням «Божого дизайну світу». Ставлення до Декалогу як до основ моральної особистості, допоможе кожному виховати в собі честотливості, благородності, щирості, чесності, відповідальності, тощо, людину. Отже, згідно з наведеним, моральне виховання людини, як християнина, базується на принципах, зазначених в Декалозі. Десять Заповідей допоможуть кожному, виховати в собі якості вихованої людини, зазначені вище, закласти основу для поваги людини в соціумі, тому що людство досі довіряє тим якостям, які Бог вклав в людство, як основа в соціальних відносинах між людьми. Це допоможе зберегти кожного християнина від впливу сучасних, аморальних течій.

Педагогіка — наука виховання та освіти особистості. Першочергова мета такої науки, як виховання — виховати гармонійно розвинену людину, здатна до самоусвідомлення, самореалізації, саморозвитку. Людство, завжди прагнуло до знань, це наша природна потреба, закладена Богом, при створенні. Але з моральним та етичним деградуванням світу, в християнській культурі постало важливе питання: як вкласти в нове, молоде покоління, принципи християнської особистості. Дане питання є особливо актуальне в наш час. Справа в тому, що відхід людства від принципів, зазначених вище, подається як прогрес, як відхід від консервативного, застарілого погляду на життя. І багато молоді та дорослих сприймають це

вчення дійсним та слідує йому, а інше покоління, виходячи в світ, приймає такі норми життя як актуальне, і починає жити так, як живе світ. Закласти принципи християнського життя, є першочерговою задачею кожної віруючої родини, за для успішного та правильного, життя їхньої дитини. Проаналізувавши джерела педагогіки, можемо зробити висновок, що існують такі структурні компоненти виховання особистості: естетична освіта; художнє виховання; Естетичне самовиховання та самоосвіта.

Естетична освіта це процес вкладання теоретичної та ціннісної основи естетичної культури особистості. Основна мета її навчити здатності до логічного та свідомого засвоєння законів краси, навчання відповідної термінології для надання оцінки навколишній дійсності, людям та вміння розуміти погане і хороше придання любові до творів мистецтва. Саме батьки, а згодом і вчителі, формують дане розуміння естетики в особистості. Буває так, що людина, потрапляючи в певне оточення, може перейняти її погляди та переконання. Дуже добре, коли коло співрозмовників представляє моральну та етичну сторони життя. Щоб не потрапити під вплив протилежного типу культури, треба, щоб особистість, з ранніх літ, навчилася відрізняти зло від добра. Художнє виховання формує ціннісні орієнтації особистості, її смаки, виховує почуття та емоції засобами мистецтва, яке є важливим фактором цілеспрямованого естетичного впливу на особистість. Як вже давно відомо: що людина читає та слухає, іншими словами про що думає, то відповідно й поведінка в суспільстві та житті буде виражати його внутрішній світ. На ранньому етапі формування особистості, дуже важливо закласти любов до мистецтва, яка посприяє розвідку моральних та етичних цінностей людини. В подальшому це допоможе особистості сформуванню свій погляд на світ, розвинути критичне мислення та не піддаватись на тиск різних культур.

Естетичне самовиховання та самоосвіта орієнтується на саморозвиток та самовдосконаленні особистості. Також, буде вірно сказати, що самовиховання це цілеспрямована діяльність особистості спрямована на формування і вдосконалення позитивних якостей та подолання негативних. Коли процес виховання переходить в процес самовиховання, і людина, спираючись на потребу творити прекрасне, стає в змозі сама керувати процесом самовдосконалення, самоосвіти. Це перехід від «Я» зараз до «Я» ідеального. Наше ближнє коло оточення, культура далеко не завжди виховує в нас правильні пріоритети в житті, а також відповідні моральні та етичні якості характеру. Позбутися їх можливо завдяки процесу самовиховання та удосконалення себе, коли особистість, усвідомлює недоліки, та прагне покращити себе. Коли людина починає ретельно вивчати Біблію, їй відкривається шаблон християнської норми поведінки та життя і прийти до нього, стає можливим, завдяки процесу самовиховання, коли людина прагне змінити своє життя. Також людство постійно змінюється: наука відкриває нові можливості, а історія по новому інтерпретує минуле. З'являються нові ви-

моги світу, професії, погляди і саме процес самовдосконалення допомагає відповісти усім новим вимогам світу, і зробити своє життя комфортним. Але основна мета, кожного християнина полягає в тому, що він повинен виконати свою першочергову місію — розповсюдження Євангелія. В тенденції сучасного світу, це не можливо виконати коли особистість не має християнський характер і не матиме певні знання, тобто не знатиме про що свідчитиме. Позбутися таких перепон саме і допомагає принцип самоосвіта та удосконалення. Як ми бачимо, естетичне самовиховання та самоосвіта має практичне значення не тільки для життя християнина, а й для виконання його першочергової місії. Комплексне виховання, спираючись на дані принципи, розглянуті вище, допомагають виховати в людині морально-етичну особистість, яка не тільки прагне до «хорошого» й естетичного і може адаптуватися до вимог світу, а й прагне до самоудосконалення. Але найважливіше полягає в тому, що така особистість здатна виконати місію Бога, яку він передав нам — розповсюдження Євангелія! Виховати в собі, або в своїх рідних, християнський характер, є першочерговим обов'язком кожного!

Теорія та практика — це як дві, різні, математичні дисципліни, які, для вивчення, потребують уваги та часу. В наш час, ми можемо бачити таку картину, що теорія, що теоретична частина християнського життя, не збігається з практичним її використанням. І стається так, що, умовно кажучи, в церкві, людина слухає і вивчає морально-етичні норми поведінки, які повинні стати частиною її життя, але повернувшись до дому, особистість поводить себе так, як і раніше, не відчувачи потреби в змінах своїх принципів життя. Ця ситуація, показує розрив, між теоретичними знаннями норм християнської етики, та практичним його застосуванням. Пропоную розглянути певні рішення, щодо подолання даного дисонансу. 60% успіху, в подоланні проблеми, залежить від її прийняття та осмислення. Якщо, кожна особистість, скаже про себе, приблизно таку фразу «я не вважаю це за проблему», або «це не є проблемою», вона не констатує факт, а виносить собі вирок. Першим кроком, в подоланні проблеми саме є її прийняття, або вникання в себе, що в подальшому допоможе розробити стратегію, для її вирішення. 2-й етап рішення, є вникання в Святе Письмо, а що стосується нашої теми проблематики, то, насамперед в Декалог. Саме Десять Заповідей є основою, для формування повноцінної, морально-етичної особистості, і його дослідження, а в подальшому й практичне застосування, порівняння своїх вчинків із принципами Декалогу, гарантує вам повноцінне формування християнського характеру.

Бог створив людину соціальною особистістю, на яку впливає поведінка соціуму, який її оточує. Проаналізувавши нашу ментальність, ми зможемо сказати, що наша поведінка, світосприймання та принципи життя, залежать, або схожа на загальноприйняті принципи соціуму, який нас оточує, в якому ми живемо. Усвідомлення цієї закономірності, та вибір

християнського кола спілкування, є однією із найвагоміших чинників, формування християнського характеру. Саме тому, Біблія робить акцент на тому, що Божий народ потрібен триматися разом і Бог, передбачив для цього церкву — зібрання святих. Цим правилом не можна нехтувати, оскільки вплив людей, з якими ви взаємодієте, дуже великий. Тому, регулярні відвідування зібрань людей, які практично застосовують принципи декалогу в своєму житті, є одною з основних чинників формування християнського характеру особистості. Наступний пункт, практичного формування особистості, цілком пов'язаний з виконанням Божої місії, яку Він надав людям — благовістя. А. Буйон, християнський проповідник, в своїй книзі «Залучення всіх членів церкви до місіонерського служіння», зазначає, що Господь, надав людям Свою місію, за для того, щоб в них була змога виховати в собі християнський характер [10]. Коли особистість, отримує певні знання, стосовно Бога, її першочерговою задачею, є розповісти іншим людям ту інформацію, яку вона отримала. Це є Божий задум, стосовно якого, при практичному використанні отриманої інформації, з певною метою, ті принципи, які несуть знання стають невід'ємною частиною життя особистості. Іншими словами, можна сказати, коли людина пізнала Боже слово і доносить його до інших людей, то принципи Біблії, стають принципами людини, за якими вона буде намагатися жити. Слід зазначити, що в Святому Писанні написані методи практичного Євангелізму, в простій назві зазначені як «Методи Христа». Вони описують правила, норми поведінки та принципи життя, дотримуючись яких, людина зможе стати успішним місіонером, та привести людей до Христа. Саме ці методи, які є основою християнської норми поведінки в сучасному житті, Месія, розробив та застосував в своїй місіонерській діяльності і Біблія прямо показує їхню ефективність. І коли людина, практично застосовує їх в своєму житті, в неї будуть відбуватися процеси зміни характеру на основі тих принципів, які є фундаментом «метода Христа», а отже і всього християнства. Місіонерське життя, з практичним застосуванням християнських цінностей, які зазначені в Декалозі, не тільки допоможе привести людей до Бога, а й формує в кожному з людей морально-етично компетентну особистість. Тому, кожному, християнину потрібно активно досліджувати Біблію, (отримувати

теоретичні знання) та залучатись до місіонерського служіння (отримуючи практику). Розглянувши популярні проблематики, в сучасному християнському житті, а саме відмінність теорії та практики, вплив соціуму на формування особистості та значення місіонерського служіння на формування християнських якостей характеру приходимо до підсумку, що комплексне вирішення, вищесказаних проблематичних та практичних питань, допоможе виховати в кожній людині морально-етичну особистість в контексті Декалогу.

Висновки. Сьогоднішнє бачення світом життя, розбігається з морально-етичними нормами, які пропонує світу Біблія. Культура, оточення, в якому мешкають християни, здатна нав'язувати свої життєві позиції та норми існування. Декалог у формуванні християнської особистості відіграє важливу роль, оскільки є базою, опорою морально-етичного виховання особистості. Вивчення та прийняття базових принципів Десяти Заповідей вже з дитинства, укорінить в особистості правильні культурно-моральні погляди та переконання, які є узгоджені з Декалогом. Найпершу роль в даному питанні відіграють батьки, тому що саме вони відкривають новій людині безпосередньо поняття Божих Заповідей. Як зазначається у методах педагогіки, види виховання діляться на три групи: естетична освіта, художнє виховання, естетичне самовиховання та самоосвіта. Комплексне використання вищесказаних видів допомагає сформувати, дійсно морально-етичну та освічену людину, яка орієнтується в цьому світі, має уявлення про «погане» та «хороше», має власну життєву позицію. Християнське життя в теорії та практиці — це різні види життя, яке не існує одне від одного. Сучасна проблема християн, полягає в розділенні вище наведених видах життя, вирішення якого, полягає в застосуванні теоретичних знань, порад, застережень набутих в ході вивчення Біблії та іншими способами в своєму житті. Отже, дослідивши тему виховання морально-етичної особистості, можемо з впевненістю зазначити, що основа морального виховання особистості є принципи, які висуває Декалог. Дотримання його вчення та елементарних педагогічних знань допоможе сформувати в кожній особистості моральні якості, притаманні кожному християнину, та закладе фундамент для формування світогляду, на основі цінностей, які виділяють Десять Заповідей.

Список використаної літератури

1. Мартишин Д. С. Роль і місце християнських цінностей в системі суспільно-політичного розвитку сучасної держави [Електронний ресурс] / Д. С. Мартишин // Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток». — 2016. — № 10. — Режим доступу: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1∓z=1429> (дата звернення: 21.10.2022).
2. Московчук А. В. Декалог і проблема свободи в морально-етнічній концепції адвентизму: автореф. дис. ... канд. філос. наук: 09.00.11 / Московчук Анатолій Васильович. — Київ, 1999. — 20 с.
3. Яроцький П. Л. Філософія людини як особистості в рефлексіях короля Войтили (папи Івана Павла II) та сучасні спроби її перегляду [Електронний ресурс] / Петро Лаврентійович Яроцький. — 2011. — Режим доступу: http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/44228/2011_57_4.pdf?sequence=1 (дата звернення: 20.10.2022).
4. Вітюк І. К. Християнська етика: Доетичний зміст моральних заповідей Декалогу [Електронний ресурс] / І. К. Вітюк // Вісник Житомирського державного університету. — 2014. — № 4. — С. 8–12. — Режим доступу: <https://visnyk.zu.edu.ua/Articles/76/4.pdf> (дата звернення: 12.10.2022).
5. Карасік В. І. Декалог: культурологічний коментар / В. І. Карасік // Верхньоволзький філологічний вісник. — 2015. — № 1. — С. 153–160.
6. Гусленко І. Ю. Естетичне виховання в цілісному педагогічному процесі / І. Ю. Гусленко // Духовність особистості: методологія, теорія і практика. — 2010. — № 5. — С. 79–85.
7. Нечепоренко М. Педагогічне виховання / М. Нечепоренко // Наукові записки кафедри педагогіки. — 2015. — № 29. — С. 6–11.
8. Нечепоренко М. В. Моральне виховання як педагогічна й соціальна проблема / М. В. Нечепоренко // Наукові записки кафедри педагогіки. — 2014. — № 36. — С. 136–144.
9. Стельмах Н. В. Особливості морального виховання особистості дошкільника [Електронний ресурс] / Н. В. Стельмах, Т. М. Іванова // Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського. — 2013. — Т. 4, № 9. — С. 259–271. — Режим доступу: <http://appsychology.org.ua/data/jrn/v4/i9/24.pdf> (дата звернення: 13.10.2022).
10. Буйон А. Залучення всіх членів церкви до євангельського служіння / А. Буйон. — Київ: Джерело життя, 2018. — 143 с.

Декалог як основа морального виховання особистості

Доц. І.І. Корещук, доц. К.С. Кампен, І.П. Чечін

Український гуманітарний інститут

Кафедра філософії, теології та історії церкви

Актуальність теми дослідження полягає в універсальності для сучасності загальновідомого Закону Божого, під назвою десять заповідей. Один з біблійних рядків, котрим можна охарактеризувати глобальну діяльність сучасного людства, записаний у книзі Буття 6:5, він є реплікою Ісуса з наступним змістом — «помисли серця їх були злом повсякденно». У контексті того, що сучасний світ переповнений насиллям, війнами, підступністю, помстою, підлістю, честолюбством, та ін. гріховними справами, ця теза видається доволі правдивою. Такого роду відносини та конфлікти породжують страждання, утиски, неповагу та інші негативні наслідки, які псують життя сім'ям, державам і цивілізації загалом. В ході дослідження встановлено, що при створенні світу, Бог дав людям право свободи, яке полягає в тому що вони можуть обирати шляхи розвитку життя, самоврядування та ін. Цей принцип мав відігравати вагомий роль у стосунках людства та Творця. Після гріхопадіння морально-етичні цінності людства розвивалися в напрямку потаканням своїм примхам, що в результаті стало основою для деградації морального виховання особистості. Визначено, що принципи, які ґрунтуються на текстах Біблії, зокрема книгах Вихід 20 розділ та Повторення закону 5 розділ, є універсальними для сучасності. Там написано Декалог, загальновідомий як Десять Заповідей. Згідно з висновками дослідження він мав стати мірилом праведності людства. Визначено, що богослови, філософи та науковці, століттями досліджують важливість даного закону, можливості його практичного застосування. Встановлено, що проблематика Десяти Заповідей, як основи морального виховання людини досі привертає дослідників Біблії, мотивуючи останніх встановити, або спростувати дані основи в контекстах епох, або навпаки утверджувати. Саме тому, окреслення значення вивчення конотації Декалогу для людей ХХІ ст. є актуальним науковим напрямом. Метою дослідження є вивчення тлумачення змісту Десяти Заповідей, як інструменту морального виховання особистості. Проблематика дослідження декалогу характеризується науковими пошуками, пов'язаними із встановленням актуальних ціннісних морально-етичних орієнтирів, які резонують із сучасними поняттями цивілізованості. Загальновстановлені норми поведінки слугують для забезпечення благополучного співіснування.

Ключові слова: десять заповідей, декалог, моральне виховання, особистісний розвиток, Біблія в сучасному житті.

Decalogue as the basis of the moral education of the individual

I.I. Koreshchuk, K.S. Kampen, I.P. Chechin

Ukrainian Institute of Arts and Sciences, Bucha, Ukraine

The relevance of the research topic lies in the universality for modern times of the well-known Law of God, called the Ten Commandments. One of the biblical lines that can be used to characterize the global activity of modern humanity is recorded in the book of Genesis 6:5, it is a remark of Jesus with the following meaning - "the thoughts of their hearts were evil daily." In the context of the fact that the modern world is full of violence, wars, treachery, revenge, meanness, ambition, etc. sinful deeds, this thesis seems quite true. Such relationships and conflicts generate suffering, oppression, disrespect and other negative consequences that spoil the lives of families, states and civilizations in general. In the course of the study, it was established that when the world was created, God gave people the right to freedom, which consists in the fact that they can choose ways of life development, self-government, etc. This principle was to play an important role in the relationship between mankind and the Creator. After the Fall, the moral and ethical values of mankind developed in the direction of indulging their whims, which ultimately became the basis for the degradation of the moral education of the individual. It is determined that the principles that are based on the texts of the Bible, in particular the books of Exodus chapter 20 and Deuteronomy chapter 5, are universal for modern times. There is written the Decalogue, commonly known as the Ten Commandments. According to the findings of the study, he was supposed to become a measure of the righteousness of mankind. It has been determined that theologians, philosophers and scientists have been studying the importance of this law and the possibilities of its practical application for centuries. It has been established that the issue of the Ten Commandments as the basis of moral education of a person still attracts Bible researchers, motivating the latter to establish or refute these bases in the context of eras, or on the contrary to affirm them. That is why, outlining the importance of studying the connotation of the Decalogue for the people of the 21st century. is an actual scientific direction. The purpose of the research is to study the interpretation of the content of the Ten Commandments as a tool for moral education of the individual. The problems of the study of the Decalogue are characterized by scientific searches related to the establishment of relevant moral and ethical values that resonate with modern concepts of civilization. Generally established norms of behavior serve to ensure a prosperous coexistence.

Key words: Ten Commandments, Decalogue, moral education, personal development, the Bible in modern life.

Контактна інформація: Корещук І.І. —
доктор богослов'я, доцент кафедри філософії, теології та історії церкви
Український гуманітарний інститут
м. Буча, Київська обл. вул. Інститутська, 14, 08292, Україна

Стаття надійшла до редакції 20.09.2022 р.